

Łucja Okulicz

Biesowo, pow. Biskupiec Reszelski

Informator Archeologiczny : badania 4, 70-71

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rannie wykonane, grafitowane. Powierzchnie ich zdobione są motywami trójkątów, których ryty wypełnione są białą masą.

W grobie 4, w obwarowaniu natrafiono na warstwę spalenizny oraz ułamki naczyń wtórnie przepalonych.

Wyroby metalowe należą do rzadkości. Jedynie w grobie 5, odkryto fragmenty kółek brązowych z nanizanymi paciorkami z niebieskiego szkliwa i w grobie 10 — kółko brązowe.

Stanowisko 2 usytuowane jest przy ulicy Kordeckiego, na morenowym wyniesieniu. Na głębokości około 30 cm odkryto grób kłoszowy. Pod kłosem umieszczona była popielnica zawierająca przepalone kości ludzkie. Dwie miski pełniły funkcję pokrywy i podstawki. Na samym dnie grobu umieszczony był płaski, dyskowaty kamień. Poza kłosem stały naczynia dodatkowe — przystawki. Grób umocniony obwarowaniem kamiennym, wypełniony był warstwą przepalanej ziemi. Naczynia na skutek działania ognia mają powierzchnię osmaloną i wypaczoną.

Poza opisanym grobem, w promieniu kilkunastu metrów natrafiono na nieliczne fragmenty ceramiki.

Teren cmentarzyska został w większej części zniwelowany podczas pobierania żwiru.

Cmentarzysko można datować na wczesny okres lateński.

BIESOWO

pow. Biskupiec Reszelski

Zespół do Badań Etnogenezy Słowian
Instytutu Historii Kultury Material-
nej PAN w Warszawie

Badania prowadziła dr Łucja Okulicz. Finansował IHKM PAN.
Pierwszy i ostatni sezon badawczy. Kurhan z wczesnej epoki
żelaza kultury kurhanów zachodniobałtyjskich.

Kurhan posiadał nasyp kamiennie-ziemny, przykrywający prostokąt-
ną komorę grobową zbudowaną z kilku warstw kamieni, ograniczoną od
strony północnej jednym dużym głazem od strony południowej dwoma
głazami umieszczonymi po bokach. Od wejścia, na przestrzeni 4,8 m ko-
mora wyłożona była grubymi bierwionami drewna, spalonymi, na któ-
rych i poza którymi w dalszej partii komory znajdowały się pochówki
ciałopalne umieszczone w popielnicach. Wykop z 1968 roku zniszczył cen-
tralną partię komory grobowej i ilość znajdujących się tu pierwotnie
pochówków nie może być ściśle określona. W zachowanej części komory
grobowej znaleziono pięć pochówków w popielnicach. W jednym znajdo-
wała się ozdoba brązowa zniszczona i silnie przepalona z drutu brązowego
o przekroju okrągłym. Na podstawie licznych analogii budownictwa gro-
bowego Warmii i Mazur kurhan należy odnieść do wczesnej epoki żelaza
wiąząc go z tzw. kulturą kurhanów zachodnio-bałtyjskich. Po zakończeniu

prac kurhan został zrekonstruowany. W najbliższej okolicy nie stwierdzono istnienia podobnych nasypów.

Prace badawcze podjęto na kurhanie odkrytym przypadkowo na terenie gospodarstwa leśniczego.

BISKUPIN, pow. Żnin

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Stanowisko 4

Badania pod kierownictwem prof. dr Z. Rajewskiego prowadził zespół dr dr T. Dąbrowska, T. Liana, T. Węgrzynowicz, J. Miśkiewicz, mgr mgr O. Lipińska, B. Zawadzka oraz 8 osobowa grupa studentów francuskich z Sorbony. Osiedle obronne kultury łużyckiej.

Na eksplorowanym odcinku odsłonięto jedynie pierwszą warstwę konstrukcji drewnianych (warstwa IV), związaną z młodszą fazą osiedla. W bieżącym sezonie niższe warstwy nie były badane.

Odkryto część chaty z przedsionkiem. W chacie poziom użytkowania przedsionka wyznaczały belki podłogi. W izbie podłogi drewnianej nie było, znajdowało się tu natomiast palenisko z niewielkich kamieni polnych. W części północnej izby odsłonięto dwie „maty” plecionkowe, wykonane zapewne z rogoży. Poza północną ścianą budynku rozciągał się teren z rozrzuconymi fragmentami belek drewnianych.

Z ciekawszych zabytków ruchomych na wyróżnienie zasługują naczynka miniaturowe, rozcieracze do żaren, narzędzia rogowe i kościane, amulety z kości i krążki ceramiczne. Znaleziono także liczne ułamki naczyń, zwłaszcza w warstwie III. Są one typowe dla najmłodszego osadnictwa łużyckiego Biskupina. W górnych poziomach wykryto również nieznaczne fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej.

BISKUPIN, pow. Żnin

patrz epoka brązu

Stanowisko 18

BOGDANY, pow. Braniewo

patrz wczesne średniowiecze

BRONIEWICE, pow. Mogilno (4)

patrz neolit

Stanowisko 1